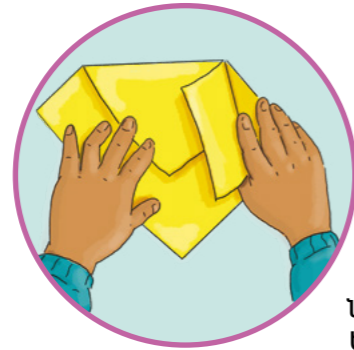

Օրիգամիով զբաղվող ընկերներ

Մարիսա Դենիս

Այս պատմությունը տեղի է ունեցել ԱՄՆ-ում:

«Ընդմիջման ժամ է»: Չայն տվեց

«Արիի ուսուցիչը:

Արիի դասընկերները հերթ էին կանգնել, որպեսզի դուրս գան խաղահրապարակ: Բայց Արին ու իր ընկերները դրա փոխարեն միշտ գնում էին գրադարան: Նրանք սիրում էին գրքեր վերցնել և միասին արհեստագործությամբ զբաղվել:

Քրիստինն ու Էլլան արդեն սպասում էին դռան մոտ: Արին վերցրեց իր գիրքը և մի թղթի կույտ: Այնուհետև նա անցավ միջանցքով:

«Հուսով եմ, Վիշապի պահապանի գաղտնիքը գիրքը վերադարձրել են», - ասաց Արին: «Ես

շաբաթներ շարունակ ուզում էի վերցնել այն»:

Երբ նրանք հասան գրադարան, աղջիկները ձեռքով արեցին դպրոցի գրադարանավարուհի տիկին Ֆրանկլինին: Նա միշտ դիմավորում էր նրանց ուրախ ժպտով: Բայց այսօր նրա ժպիտը այնքան էլ աշխույժ ու երջանիկ չէր թվում:

Արին խոժոռվեց, երբ գիրքը դրեց սեղանին: «Միսիս Ֆրանկլինը ձեզ մի տեսակ տխուր թվաց»: Քրիստինը թոթվեց ուսերը: «Նա, հավանաբար, զբաղված էր»:

«Միզուցե»: Արին նստեց ու մի թուղթ հանեց: Նա զգուշորեն ծալեց այն՝ բթամատով հարթեցնելով ծալքը:

Ինչպե՞ս կարող էին Արին և նրա ընկերները օգնել տիկին Ֆրանկլինին:

«Ի՞նչ ենք մենք այսօր պատրաստում», - հարցրեց Էլլան:

«Ի՞նչ կասեք էջանիշների մասին»: ասաց Արին: «Դրանք բավականին հեշտ են: Ես քեզ ցույց կտամ»:

Արին սովորում էր օրիգամի պատրաստել: Դա ճապոնական արվեստի մի տեսակ է, որն արվում է՝ թուղթը տարբեր ձևերի ծալելով: Արին գիտեր, թե ինչպես ստանալ բոլոր ձևերը, և իր ընկերներին սովորեցրեց այն, ինչ սովորել էր:

Արին Քրիստինին և Էլլային ցույց տվեց, թե ինչպես պետք է կատարել յուրաքանչյուր ծալք: Շուտով երեքն էլ մի փոքրիկ քառակուսի էջանիշ ունեին:

«Այն անցնում է անկյունով, այսպես»: Արին բացեց իր գիրքը և էջանիշը սահեցրեց էջի անկյունով:

«Հոյակա՛պ է»: Քրիստինը վերցրեց ևս մեկ թուղթ: «Ես ցանկանում եմ ինքս փորձել դա»:

Մինչ աշխատում էին, նրանք խոսում էին իրենց կարողացած գրքերի և այն մասին, թե ինչ են ուզում կարդալ հետո: Արին նորից նայեց միսիս Ֆրանկլինին: Նա դեռ մի փոքր տխուր էր թվում:

Շուտով միսիս Ֆրանկլինը կանգ առավ նրանց սեղանի մոտ:

«Ողջույն, աղջիկներ»: Նա մի գիրք դրեց սեղանին: Դա Վիշապի պահապանի գիրքն էր: Այն քեզ համա՛ր է, Արի՛: Գիտեմ, որ սպասում էիր, որ կարդայիր այն»:

«Շնորհակալություն»: Արին վերցրեց այն:

Տիկին Ֆրանկլինը հառաչեց: «Այսօր ինչ-որ մեկը թալանել է իմ մեքենան Նա տարել է իմ բոլոր գրքերն ու երաժշտությունը»:

«Ահավո՛ր է», - ասաց Քրիստինը:

Տիկին Ֆրանկլինը տխուր ժպտաց նրանց: «Դե, դրանք ընդամենը իրեր են: Իրերը կարող են փոխարինվել: Ես պարզապես ուրախ եմ, որ ոչ ոք չի տուժել»:

Արին նայեց, թե ինչպես է տիկին Ֆրանկլինը հեռանում:

«Կցանկանայի, որ մենք ինչ-որ բանով օգնեինք», - ասաց Էլլան:

Արին նայեց իր ձեռքերում գտնվող օրիգամի էջանիշին: «Գուցե մենք կարո՞ղ ենք»:

«Ինչպե՞ս», - հարցրեց Քրիստինը:

Արին քմծիծաղ տվեց: «Դասերից հետո արի իմ տուն: Եվ ես մի գաղափար ունեմ»:

Հաջորդ օրը Արին, Քրիստինն ու Էլլան ընդմիջմանը գնացին գրադարան, ինչպես միշտ: Բայց այս անգամ նրանք պարզապես գրքեր չեն բերել: Նրանք մի հատուկ բան ունեին տիկին Ֆրանկլինի համար:

«Մենք սրանք ձեզ համար ենք պատրաստել»: Արին մի պայուսակ տվեց տիկին Ֆրանկլինին: «Մենք գիտենք, որ չենք կարող փոխարինել բոլոր գողացած իրերը, բայց կարծում էինք, որ դրանք կարող են ձեզ ուրախացնել»:

Տիկին Ֆրանկլինը նայեց պայուսակի ներսը: Այն լի էր օրիգամիներով՝ էջանիշներով, ձկներով, սրտերով, թիթեռներով: Նա լայն ժպտաց:

«Հրաշալի՛ է: Շատ շնորհակալություն»: Նա պայուսակից հանեց օրիգամի մի գործ: Այն ծալված էր՝ փոքրիկ գրքի տեսքով: «Ես կօգտագործեմ այս փոքրիկ օրագիրը՝ գրելու իմ բոլոր երջանիկ փոքրիկ մտքերը»:

Ի պատասխան՝ Արին ժպտաց: Նա միշտ կարող էր ինչ-որ լավ բան անել ուրիշների համար՝ թղթի մեկ ծալումով: ●

Շրջե՛ք էջը՝ ձեր սեփական օրիգամին պատրաստելու համար:

